



volt felállítva. Sándor király röviddel a vonat megérkezése előtt polgári ruhában jelent meg. Milán király, ki szintén polgári ruhát viselt, igen jó színben van, kissé megbarnult. Nagy hévvel üdvözölte fiát; azután a jelenlegi és a volt metropolitát, valamint a kormány tagjait. Az egybegyültek nevében az exkirályt Mihály metropolita üdvözölte, kivel Milán hosszabban társalgott. »Örvend, ugymond, hogy a metropolitát az országban találja; a mi köztük történt, az legyen feledve, mert a metropolita jelenléte bizonyosságot tesz hódolatáról és ragaszkodásáról Sándor király iránt. Milán király azután élénk szavakkal leírta a szent földön tett utazását, a hol az ottani egyházfő áldását kapta; beszédét ezzel végezte: „Kívánom, hogy Eminenciád hazánk, nemzetünk s egyházunk javára jövőben is áldatosan működjék, de megkövetelem fiam Sándor nevében s mint annak atyja, hogy az általam kitűzött irányelveket, melyeket Sándor királyra is átruháztam, hiven kövesse s a multban tett hibájába vissza ne essék, hanem azon legyen, hogy azokat helyrehozza“. Milán beszéde a jelenlévőkre megdöbbentően hatott s Mihály metropolita csak ennyit mondott: »köszönöm«. Ezután Milán az új metropolita szent áldását kérte Erre kezét csókolt a metropolitának és annak áldását fogadta, majd Theodosius exmetropolitához fordult, kifejezvéen előtte sajnálatát lemondása felett. Zija bey török követ előtt is keleti utazását vázolta; hangsúlyozta ama kitüntető fogadtatást, melyben a szultán részesítette s kérte a követet, hogy juttassa urához legbensőbb köszönetét vendégszerető barátságáért. A király a többi urakkal is úgy, mint gróf Brayval, Pallavicini őrgróffal és Steinsberg alezredessel is pár szót váltott, megköszönte megjelenésüket s Hengelmüller osztrák-magyar követ hollétéről tudakozódott. Milán király ezután a pályaudvar előtt egybegyültek által hangos zsviódokkal üdvözöltetve, Sándor királylyal a konakba hajtatott. A »Times« szofiai tudósítása szerint, Milán király Szerbiába való utazása alatt oda nyilatkozott volna, hogy Ausztria-Magyarország és Németország tanácsára megkísérli majd a legfőbb hatalmat ismét megragadni, hogy elejét vegye az anarchiának, mely most Szerbiát fenyegeti.

A belgrádi »Garasdanin« azon állításával szemben, mely szerint az osztrák-magyar politika oda irányul, hogy Szerbia és Bulgária közt veszély idéztesék elő, különösen, hogy a bolgár kormány Bécsből jövő ösztönzés következtében csapatokat küldött a szerb határra: a »Fremdenblatt« kijelenti, hogy mind pusztá koholmány s csak az a célja, — hogy ezzel Ausztria-Magyarország ellen izgassanak. Ép az osztrák-magyar politika intézői fáradoznak azon, hogy a belgrádi és sophiai kormányok tisztába jöjjenek kölcsönös intentióik felől, hogy ez által a netáni félreértéseknek eleje vétessek. A szerb és a bolgár kormány bizonyíthatják ezt a legjobban.

A czár jul. 24-én külön kihallgatáson fogadta Persiani belgrádi orosz követet, ki átnyújtotta uralkodójának, Sándor szerb király sajátkezű iratát s azután Szerbia és Bulgária jelen helyzetét ecsetelte. Sándor király iratában a czárt Szerbia megmentőjének nevezi s arra kéri, hogy Szerbiát továbbra is hatalmas védelmében részesítse.

szándékát érvényesíteni akarta, Ármin az első között volt mindég, kik az ország csendjének és békéjének helyreállításában segítettek.

A zárdában helyreállván ismét a csend, a szerzetesek békében végezhatték imájukat, a ravasz Onofrius eleste után új apátot választva.

Azaz üreg, a hol Ármin Elisabeth megta, »apácza barlang«-nak neveztetett el, mely nevet sokáig meg is tartotta. Ma már csak kevesen ismerik ez elnevezést, mert általában »sárkány üreg«-nek hívják. A monda szerint, ugyanis e barlangban később, midőn a Czenk aljában már Brassó városa terült el, egy félelmes sárkány kigyó tanyázott, melyet aztán egy száz deáknak sikerült elpusztítani. Legalább így tartja a néphit.

Midőn manapság különösen a pünköszt ünnepek alatt egész csapatok vonulnak ki a Czenktetőre a társaság vállalkozóbb tagjai a Sárkány barlangot is fölkeresni. Az alagutat azonban hiába keresik benne évszázadok folytan összedült.

A viszontagságteljes századok szétrombolták a klastromot is, ma már csak hire van fenn, de a figyelmes szemlélő tekintetét nem kerülhetik el azon romok, melyek a zárdá volt falait jelzik.

A feketehalmi vár ma már szintén csak rom s csak a monda hirdeti még a Schwarzburg hajdani büszkeségét.

## A debreczeniek Brassóban.

### II. nap.

Csütörtökön reggel, mint megirtuk már, a dalegyelet tagjainak nagy része felrándult a Czenkre, gyönyörködve a felséges kilátásban.

Innen lejőve, a lövölde vendéglőjében reggelizett a társaság, majd elment a Scherg gyár megtekintésére. A hol épen ezen időben időztek Baross és Weckerle miniszterek is, kiket a társaság tüntetőleg fogadott.

Déli 1 órakor-társas ebéd volt az »Európa« nagy termében, mely mintegy folytatását képezte a szerda esti ismerkedési estélynek.

Az első felköszöntőt itt Koós Ferencz mondotta Tasnádi erdészre, a ki 65 éves ember letére oly ügyesen és elsőnek mászta meg a Czenket. Tasnádi erre felelve, kitűnő humor között éltette Brassó városát. Dr. Otrobán Nándor a debreczeni dalegyeletre, Killyéni Endre pedig annak működő tagjaira üritett poharat. Márk Endre felköszönté Dr. Otrobán Nándort, Harmath Gergely tanár Koós Ferenczet, Dr. Otrobán Nándor üdvözölte Márk Endre elnököt, Kerekes Sámuel a brassói dalegyeletet, dr. Otrobán pedig a jelenlevő debreczeni nőket. Márk Endre poharat emelt Szerényi Józsefre, Kerekes Sámuel az E. M. K. E. lángelkű titkára, Sándor Józsefre, kinek rögtön a következő sürgöny küldetett Szabó Sándor indítványára: *Sándor József Kolozsvár. A debreczeni dalegyelet tiszteletére egybegyült társaság e pillanatban nem feledkezhetett meg az apostolról, a ki az Emke és a magyar ügy szolgálatában mindnyájunk fölött áll.*

Riadó eljenzés követte e sürgöny felolvasását, mire Szerényi József a Debreczenben megalakítandó Emke választmányra s azon lelkes honfiakra emelte poharát, kik azt megteremtendik.

Végül Kerekes Sámuel mondott még egy verses felköszöntőt, mire azután a társaság szétoszlott.

A vendég-dalárda próbára ment a Nr. I. nagy termébe. Az időközben beállott eső megzavarta ugyan a programot, de 5 órára kiderülván, a vendégek a sétatéri zenét mentek meghallgatni, más része pedig kirándult Hétfaluba, mint Dr. Otrobán vendégei, a ki rögtönzött oszonnát tálatatott fel vendégeinek.

### A hangverseny.

Nagy aggodalommal néztünk a hangverseny elé, minthogy magyarságunk jobb módu s nagy része nincs itthon.

Annál kellemesebb volt, midőn láttuk, hogy a Nr. I. nagyterme kezd megtelni. De azt hisszük, legnagyobb örömük volt azoknak, a kik eljöttek, mert az ilyen kar nem mindennapi, s örökre sajnálhatja mindenki, a ki el nem jött, megfosztva magát ez által egy élvezettől, minőben nem is minden főváros részesülhet, annál kevésbbé a vidék.

Nem akarunk szakszerű, száraz birálatot írni, nem is tehetnők, mert e sorok írásakor még lázban a fő, dobog a kebel s behatása alatt állunk még annak a hatalmas, falrezgető, alig fölülmulható »Rákóczy induló«-nak, melynél szebbet egyhamar nem hallottunk és alig fogunk hallhatni.

A debreczeni dalegyeletet megelőzte a hire. De ez semmi ahhoz képest, a mi tényleg még, halvány árnyéka sem lehet annak a fénynek, melyet ők árasztanak.

Őket hallva, azon kell gondolkodni, vajjon honnan veszi e harmincz ember azt a hatalmas hanganyagot?

Riadó taps és eljenzés fogadta a lobogójuk alatt megjelent dalárokat, mikor megjelentek az emelvényen. Ismétlődött és hatványozva növekedett ez, mikor az első dalt, Huber »Ünnepi dal«-át elénekelték, melyet kénytelenek voltak ismételni.

És mintha fokról-fokra akarták volna belemelegeteni a hallgatóságot, annyira elragadták azt Zimay »Nyisd ki rózsám«-jával s ennek kapcsán még elénekelt népdalokkal, majd Beschnitt remek szépségű, de ép oly remekül előadott »Ossián«-jával, hogy remegtek a falak is a tapsvihartól, a tombolástól, mely éneket követte s percekig tartva, kényszerítette őket az ismétlésre.

Most szünet következett a zenei részben, Mándoky Béla, a debreczeni színház kit. tagja oly nagy hatással szavalta el Heinenak, Szász Károly által fordított »A kevlári bucsu«-ját, melyet zongorán a dalegyelet universalis művésze, Steinacker Sándor kísért, hogy az becsületére vált volna hazánk legelső dramaturgjának is, a ki szintén nem adhatta volna szebben elő, mint Mándoky ur, ki háromszoros kihívásnak engedve, elszavalta még ép ily hatással Ábrányi Emil »Kossuth Lajosnál« című gyönyörű költeményét. Nem tudjuk, mit eljenzett a közönség jobban: Kossuth nevét-e, vagy a művész valóban művészi előadását, a kire büszke lehet Debreczen színháza s közönsége.

Művészetben semmivel sem kisebb, hatásban sem-

mivel sem kevesebb volt Rákóczy Károly hegedűjátéka, ki népdalokat játszott Steinacker Sándor zongora-kísérete mellett. A második Paganini állott előttünk, kinek kezében kaczag és sir a vonó, elandalit és lángra lobbant. Bizony nem köszöni meg Rákóczy ur a brassói közönségnek, hogy háromszor ismételtetett vele.

Gróf Zichy Géza »Serenádja« egyike a legnehezebb szerzeményeknek. De a debreczeniek ezzel is csak játszva küzdöttek meg, mintha nem is őket érintené.

Medgyessy »Barna kis lány«-ja ismét gyújtott, a közönség alig volt képes nyugodtan ülni helyén, mindenkin hevesen lüktetett a vér, de a dalárokból is, kik csak nagy kéretné bocsátkoztak ismétlésbe.

Végén csattan az ostor! Az eddigi piécek mindenike igazán művészi volt, egyik szebb, mint a másik. De a legjobbat legutoljára hagyták, a »Rákóczy induló«-t Rákóczy Károly hegedű s Steinacker zongora-kísérete mellett. Egy Rákóczy induló, melynek hatása soha sem fog elmosódni emlékeinkből, mert ez olyan volt, hogy azt feledni nem lehet. De ezt már nem voltak képesek ismételni, kifogyott a — szusz.

A debreczeni dalegyelet, csütörtöki hangversenye által megismertette nálunk is a magyar dal igazi hatását, megismertette velünk nagy művészetét, mely őt az ország első dalegyeletévé tette, mert nem lehet, hogy legyen dalárda az országban, mely szebben és jobban énekelne, mint a debreczeni dalegyelet.

Debreczen városa legyen büszke e dalegyeletre, mi csak azért is büszkéek vagyunk, hogy hallhattuk.

Hangverseny után a társaság vacsorához ült a Nr. I.-ben, hol kitűnő konyha várta.

### III. nap: péntek.

Tegnap reggel a társaság 34 tagja Márk Endre vezetése alatt kirándult Sinaiába, míg a többien Előpatakra rándultak át. Délutáni fél négy órára visszatérve, az időt sétálással, apróbb bevásárlásokkal töltötték el, míg végre este 8 órakor tartatott az »Európa« termében a

### bucsu-estély,

melyen a vendégek teljes számban s városunk magyar előkelősége közül is sokan vettek részt.

A tulajdonképeni estélyt a debreczeni dalárda nyitotta meg egy gyönyörűen előadott bordallal, majd Koós Ferencz viszontlátásig mondott bucsut a vendégeknek, kiknek nevében Márk Endre elnök hívott meg minket Debreczenbe. Lengyel Imre a brassói hölgyeket, Harmath Gergely a brassói magyar dalárdát, Szász Károly (lelkész) a debreczeni dalegyelet kitűnő karmesterét, Hitessyt, Koós Ferencz a debreczeniek s brassóiak közötti uniót, Kerekes Sámuel a brassói magyar dalárdát, Killyéni Endre a debreczeni dalegyeletet és annak t. elnökét köszöntötte fel; Szerényi József kérte a vendégeket, hordozzák meg az anyaországban is az Emke lobogóját; dr. Otrobán Nándor Debreczen városát, Szász Károly a hangverseny egyik kimagasló alakját, Mándoki Béla színművészt, Kerekes pedig versben a társaságot köszöntötte fel. A toasztok között felváltva a debreczeni és brassói dalárda szolgált szebbnél-szebb énekekkel, míg végre záradékol mindkét dalárda közösen énekelte el a szózatot, mit a társaság állva hallgatott végig.

Ezzel vége volt a szép napoknak, válnunk kellett a kedves vendégektől, kiket oly hamar és oly őszintén megszerettünk.

Váltunk a költő szavával: »A válás fájdalmát csak a viszontlátás reménye enyhítheti«, mert él bennünk a remény, hogy nemsokára megalakul Debreczenben az E. M. K. E. választmány és akkor ott találkozzunk!

### Román lapszemle.

Minő helyzetben vannak hazánkban a nemmagyar ajku honpolgárok? A »Gaz.« erre a kérdésre így válaszol, »Minket románokat és a többi nem magyarokat a mostani kormány csak másodrendű honpolgároknak tekint, kiknek egyéni és politikai szabadsága a hatalmon levők kezétől függ.«

Ezt a választ a »Gaz.« a szathmári tárgyalásból merítette. Összegyült Szathmár, Szilágy, és Maradonia megyékből egy sereg román és ezek ott tanul-ták azt a tudományt, hogy ők csak másodrendű honpolgárok s nem örvendezhetnek azon jogok felett, mint a magyarok. Mindez pedig onnan magyarázható, mert a szathmári törvényszék bírái megütözköztek azon, hogy a vádlottak románul beszéltek.

Mi erre csak azt mondjuk a »Gazetá«-nak, hogy Romániában nincs olyan törvényszék, mely előtt a románnyelven kívül más nyelven védehetné magát a vádlott, de olyan ember sincs ott, a ki, ha románul jól tud, más nyelven merészelné ajkait mozgatni, Romániában vagy itt, tehát beszélj románul, ha nem tudsz fogadj ügyvédet. Ezt a választ kapná ott a vádlottak padján ülő.

A szathmári törvényszék nemcsak megengedte azoknak, kik jól tudnak magyarul, hogy románul védjék magukat, de fel is mentette őket.

És a „Gaz.” szerint a románok nálunk ennek daczára csak másodrendű honpolgárok. Hátha még nem engedték volna meg, hogy románul beszéljenek, hátha még elítélték volna a vádlottakat! Akár így, akár úgy, a „Gaz.” megelégedését meg nem szerezte volna a szathmári kir. törvényszék. Az egész tárgyalásból még is megtanulta azt, hogy őt csak a románnyelv mentheti — mantiu — meg. Tehát ezt is magyar szóval kénytelen kifejezni. Azért menekültek meg a vádlottak, mert románul védtek magukat. Ez is logika!

A szebeni német lap után a „Gaz.” is tüzet kiált az Emke által szervezett Kárpátgyűlésre. Nem kell neki magyar egyet. Tudtuk ezt előre, hozzászoktatta olvasót arra, hogy minden ellen, a mi magyar egy egy czifra vezércikkben mutassa be érzelmeit s ha egyebet nem tehet, tolja valamelyik német lap szekerét. Pedig már megtanulhatta, hogy minden magyar ügy, melynek ő ellenszegül, épen ezért válik népszerűvé, nagy szolgálatot tett ő már eddig is az Emkének, tenni fog ezután is. Kérjük tehát, hogy folytassa ezután is a culturegyletulu ellen szokott dühöngéseit.

A nagy-szebeni „Tribuna” sem marad hátrább. Vezércikkjei mindennap az ő compatriotái ellen hangzanak el a pusztában. Egyik közelebbi förmedvényében az országos pártokról irván, azzal végzi, hogy őket románokat azaz, hogy a tribunistákat, nem érdeklík a pártalakulások. Tiszával vagy Tisza nélkül, Apponyi és Ugronnal vagy ezek nélkül a rendszer ugyanaz marad s valameddig a rendszer nem változik, a románok nem várhatják igazságos követeléseik megvalósítását.

Mik azok az igazságos követelések, arról hallgat ez uttal a „Tribuna” s így ma is.

Másik vezércikkében Kossuthat és a francia-magyar párisi barátkozással terhelvén lapját, az ő szokott modora szerint dönti magából a sok gyanúsítást a Turinba és Párisba rándult magyarok ellen. Ugy tetszik — ugymond — neki, hogy a magyar politika igen merész kezd lenni. A két kulacsosság azonban nem járja. A román példabeszéd szerint a hazugsággal reggelizhetsz, ebédelhetsz, de nem vacsorálhatsz. És mire e czélzás? A Kossuthnál való látogatásra, mert számszerint kimutatja, hogy hány képviselő és mindenféle hivatalnok volt a tisztelgők között.

Ilyenekből is kitelik egy vaskos vezércikk. Meg is értjük a czélzást, mely ide lyukad ki: „Ha a magyarok Kossuth-hoz mennek: itt vagyunk mi s ajánljuk magunk hűséges szolgálatát a magyarok ellen.”

Régi nóta új kiadásban, csak az a kicsike hibája, hogy nem akarják meghallgatni. Turci, maghari, Kerimpasa és mindenféle pasa kárba vesznek.

Czenkalji.

## Tan üg y.

— Hivatalos rész. —

Szám. 789. — 1889. Brassó megye kir. tanfelügyelőségétől. Az alábbi magas miniszteri rendeletet az illetékes hatóságokkal közlöm:

A Pentsy József és Szentgyörgyi Lajos bánffy hunyadi állami polgári iskolai tanítók által az erdélyi magyar köznevelődési egyesület és Gyarmathy Zsigmondné erkölcsi támogatása mellett szerkesztett és kiadott „Kalotaszegi varrottas-album” című himzés mintagyűjteményt (megjelenik 6—8 színes mintát tartalmazó, körülbelül 20 havi füzetben; egy füzet ára 60 kr; megrendelhető a szerzőknél), mely a Kalotaszegen és vidékén fenmaradt és világhírűvé vált régi magyar himzésmintákat, a minták rövid jellemzésével és kivitelöknek alapos leírásával tartalmazza, úgy iparművészeti és néprajzi becsénél fogva, valamint azon czélból, hogy a leányiskolákban a női kézimunkák készítésénél magyar nemzeti motívumok alkalmaztassanak, legalább egy példányban leendő megszerzésére és a rajz- és kézimunka oktatásánál leendő használatra az emelkedettebb elemi, továbbá a felső és polgári leányiskoláknak, a felsőbb leányiskoláknak, tanítónőképzőeknek és nőiipariskoláknak a legmelegebben ajánlom.

Brassó, 1889. júl. 20-án.

Koós Ferencz,  
kir. tanácsos tanfelügyelő.

## Küküllőmegyék rovata.

Dicső-Szentmárton, 1889. júl. 29.

— Egy jótékonyezélu mulatság. —

Igen szép számú intelligens közönség részvéte mellett tartatott meg f. hó 21-én özv. gróf Bély Ferenczné védnöksége alatt a csecsemő korát a kisdédóvoda javára közvacsorával egybekötött táncmulatság — a védnökő szép és tágas terében.

Már délután 5 órakor gyülekezni kezdett a tár-

saság. Nyolcz órakor beláthatatlan néptömeg foglalta el az ezen alkalomra izlésesen lámpionokkal, zölgalyakkal és nemzeti zászlókkal dekorált kertet. A tánczó hely közepén a lady patronesse grófné számára emelt emelvény vonta magára a belépő figyelmét, a kit a grófné szeretetreméltóságával és ismert fenkölt lelkének melegével fogadott.

Kezdetét vette a táncz kimondhatatlan jókedvvel és animoval. — A rendező bizottságból különösen a nők fáradhatatlan munkát fejtettek ki az egyesek jószívű adományából befolyt ételek és italok elárúsításával. Dicséretet érdemelnek szépeink, kiknek neveit a szegénység parancsolta kötelességből hallgatjuk el, hogy az elárúsítás alkalmával mellőzték az ily körülmények közötti zsarolást. Bizonyára ezen eljárás szülte azután azt, hogy mindenki kétszeres jó kedvvel mulatott, a mi a jövedelem fokozására is nem kis mértékben folyt be. Emelte a jó kedvet még azon körülmény is, hogy az nap délelőttre Bonyhára Horváth Gyula orsz. képviselő beszámolóját meghallgató, Szivák Imre, Krajcsik Ferencz, Pulszky Károly és Boncza Miklós orsz. képviselők társaságával többen rándultak le Horváth Gyula, gróf Bethlen Árpád s kedves nejeik vezetése alatt a kisdédek e jótékonyezélu mulatságra.

A nemes szívé s a kisdédek igazán nagy lelkű védnöke, gróf Bély Ferenczné lelke pedig sugárzott az örömtől, látva a körülötte egybesereglett uri társaságot.

A fesztelen társaság csaknem kivirradtig maradt együtt.

A tiszta jövedelem körülbelül meghaladja a 200 frtot, a mi mindenesetre a női rendezőség, de kiváltképpen a nemesszívű és áldozatkész grófné érdeme. Tartsa meg az ég a kisdédeknek ez örangyalát még igen soká, hogy a védnöksége alatti kisdédóvoda felvirágozhassék.

## Helyi és vidéki hírek.

Albrecht főherczeg szerdán este a gyorsvonattal Kolozsvárra érkezett. A pályaudvarban üdvözlétére megjelentek Lobkovitz herczeg altábornagy, Andrásfy és Schulenberg tábornokok, Scrobanek ezredes, Bély főispán, Losonczy polgármesterhelyettes és Deák főkapitány, kikkel a főherczeg beszélgetésbe ereszkedett. — Csütörtökön Szamosfalva mellett gyakorlat volt, melyen a főherczeg részt vett. Délután 1 órakor a főherczeg ebédet adott melyre az egyházi és városi notabiltások voltak hivatalosak. A főherczeg megérkezésekor óriási vihar dühöngött. A főherczeg aug 1 én este érkezik városunkba, megszáll a „Bukarest” szállodában, melyben 12 szoba van számára megrendelve. 2-ikán d. e. nagy katonai szemlét tart, d. u. 4 órakor szűk körű ebéd lesz, azután a főherczeg átrándul Sinaiába, a román királyi pár látogatására, ha addig haza jó. Ellenestben még aznap este a rendes személyvonattal Aradra utazik.

Baross és Weckerle utja. Baross Gábor kereskedelmi- s Weckerle Sándor pénzügyi miniszterek csütörtökön déli 12 órakor innen Predeálra s onnan Bukarestbe utaztak. A miniszterek csak mint képviselők vettek utlevelet. Sinaiában kiszállottak, megtekintették a kies fekvésű nyaraló helyet, azután pedig tovább robogtak Bukarestbe, honnan már pénteken reggel 5 órakor ismét visszatértek Brassóba. Egy órai időzés után a vonat tovább robogott Maros-Vásárhely felé. Predeálon a miniszterek bemutatták maguknak Pánczél István főszolgabíró, kit magukkal vittek Romániába.

Gróf Péchy Manó, kir. főkamarmester, volt erdélyi kormánybiztos és Kolozsvár városának több cycluson keresztül volt országgyűlési képviselője, Abauj vármegyei birtokán Bodóköváraján júl. 24-én elhunyt. Temetése ugyanott f. hó 27-én d. e. 11 órakor fog végbemenni.

Egy millió. Az „Albina” brassói fióktelepének szép kis házi ünnepe volt e hó 10-én. E napon ugyan elérték a nála elhelyezett takarékbetétek az 1 milliót. 1887-ben még csak félmillió volt s most, két év alatt felülhaladta már a milliót, — jelöl annak, hogy az „Albina” mily nagy — s méltán megérdemelt — bizalomban részerül a közönség részéről.

Jakó Pál, pénzügyi fogalmazó, kit a pénzügyi szervezés Deésre helyezett el, egy újabb pénzügyminiszteri rendelet folytán Brassóban marad. Őszintén örvendünk e változásnak.

A debreczeni dalegylet tagjai ma reggel 4 óra 56 perczkor a vegyesvonattal Gyulafehérvárra utaztak.

A debreczeni dalegylet csütörtöki hangversenyének tiszta jövedelme mint egy 101 frt volt.

Kritikus nap. A hires időjós, dr. Falb csak néhány nappal tévedt. Szerdán országos vihar volt, minőre 1876 óta nem emlékszünk. Nálunk még legke-

vesebbet rontott, Hétfalut nagy részben tönkretette, Udvarhelymegyében 25 község határát teljesen megsemmisítette a tojás nagyságu jég, a vetések összeaprítva hevernek. Budapesten is nagy pusztítást vitt véghez. Romániában a folyók kiáradtak, hidakat romboltva össze. Olaszországban szintén dühöngött: több községben nagy szerencsétlenségeket okozva. Sok ház összedült, több ember életét vesztette és sokan megsebesültek.

Borzasztó vihar dühöngött szerdán hétfaluban, irtóztató pusztítást vive véghez. Tatrongon — hir szerint — négy emberélet és számos állat is a vihar áldozata lett, mely hat házat is elmosott. A legöregebb emberek sem emlékeznek oly viharra, minő ez volt, tyuktojás nagyságu jég is esett, mely elverte az egész határt. A felhőszakadás elmosta az utakat, elragadta a hidakat, a pinczéket vízzel töltötte meg. Borzasztó képet nyújtanak most így a hétfalusi községek.

In nomine Dei! az az: Isten nevében azzal az algyógyi székelly kitelepitéssel. Csak ennyi mind az, a mit a „Tribuna” kíván. Nem is kérünk többet, ha tiszta szívből kívánja. De nem hiszszük.

„Patria-Romana” lesz czime annak a könyvnek, a mely közelebb Bukarestben fog megjelenni, s melynek czélja az, hogy megismertesse a külfölddel is Romániát. De nem a Tiszáig?

Van öröm a lensoron. A „Gaz.” Mocsáry mellé még szerzett egy fehér hollót. Ilyennek képzele a Pozsony vármegyei új főispánt. Phantasia kell ám ehhez!

## Közzgazdaság.

Hetivásár. A tegnapi hetivásár jól volt látogatva, úgy a hozatal, mint kereslet jó volt. A buza ára 20 krral emelkedett.

A gabonapiacson az árak következőkép alakultak: Buz a 6 frt, rozs 3.50—4 frt, árpa 3.50—3.80 frt, zab 3 frt, török buza 4 frt, lencse 6 frt, lenmag 8 frt.

A baromfivásár árai a következők voltak: — Csirke 55—80 kr, liba 1.40—1.60 frt, kacsa 70—90 frt páronként, malacz 3.70—5 darabonként. — Tojás 12 darab 20 krért.

A husarak a lefolyt héten következőkép alakultak: marhahus 40 kr, sertéshus 48 kr, borjúhús 30—48 kr, faggyu 20 kr, olvasztott zsír 70 kr, olvasztott faggyu 20 kr. klgr.-ként.

Tűzifa árai változatlanok.

## A közönség köréből. \*)

### Nyilatkozat.

Azon országszerte ismert szerencsétlenség közepe, midőn Haraly községben 95 lak és gazdaság épület lett a f. évi junius hó 27-én pusztító tüzvész martalékává, kellemes kötelességünknek tartjuk kinyilatkoztatni, hogy 12 épület az „adriai” biztosító társulatnál lévén biztosítva, s ezek utáni károkat t. Szekula Ákos vezérfelügyelő ur a mai napon oly méltányosan, lelkiismeretesen felvette és nagy részbeni készpénzben előre ki is fizette, hogy ezért nevezett társulat vezérfelügyelőjének a szerencsétlen károsultak és a község nevében őszinte és igaz köszönetünket és a társulat iránti bizalmunkat kifejezni el nem mulaszthatjuk.

Haraly, 1889. július 16-án.

P. H.

Fejér Mihály, s. k.  
főbíró.

Ifj. Deák Károly, s. k.  
kovásznai főbíró.

Dr. Argay Béla, s. k.  
mint jelen volt tanuk.

\*) Ezen rovat alatt megjelent közleményekért nem vállal felelősséget a szerk.

## Süketeknek. 155 14-50

Egy egyén, a ki egy egyszerű szer által meggyógyult 23 évi süketésgből és fülzugásból, kész annak leírását német nyelven mindenkinek ingyen elküldeni Czim: J. H. Nicholson, Wien XI., Kolingasse 4.

### Brassói piaci árfolyam.

— Adler L. Jakab jelentése. —

Brassó, 1889. július hó 27-én.

|                            |            |             |
|----------------------------|------------|-------------|
| Róman párpénz à 20 frankos | 9.45 vétel | 9.46 eladás |
| „ Ezüstpénz à 20           | 9.50       | 9.52        |
| Napoleonon d'r (aranypénz) | 9.50       | 9.52        |
| Török lira                 | 10.70      | 10.72       |
| Arany                      | 5.54       | 5.56        |
| Orosz papírrubel           | 121.—      | 122.—       |

Társszerkesztők:

— Nagy-Küküllőmegye részéről Horváth László (Segesvár.)  
Kis-Küküllőmegye részéről Gyöngyössy István (D.-Szent-Márton)

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szterényi József

Szám 311.—1889.

## Hirdetmény.

Brassó vármegye alispánja az 1889. évi július hó 19-én kelt 7853. számú rendeletével a törvényhatósági utakon lévő 8 drb mütárgynak helyreállítását 3938 frt 89 kr összesség erejéig engedélyezte.

A fentemlített munkálatok fogantatásának biztosítása céljából az 1889. évi augusztus hó 2-ik napjának délelőtti 10 órájára a brassó vármegyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdetik.

A versenyezni óhajtok felhívtnak, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtására elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó 5%-nyi, bantpénzzel ellátott zárt ajánlataikat a kitűzött nap d. e. 9 órájáig a nevezett hivatal, hoz annyiival inkább igyekezzenek beadni mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett magy. kir. államépítészeti hivatalnál, a rendes hivatalos órákban, naponkint megtekinthetők. Az ajánlat minden egyes mütárgy helyreállítására nézve külön is megtehető.

Brassó, 1889. július hó 21-én.

Brassómezei m. kir. építészeti hivatal.

(309) 2—2

Sz. 4480. —89.

## Hirdetmény.

Egy folyó hó 19-én veszettség gyanúja miatt Deresztve külhelyen meglőtt ebnél, mely embereket, ebeket és más házi állatokat is megharapott, a bonczolás alkalmával a veszettség orvosilag megállapítván, az orvosi bizottsági vélemény alapján az 1888. évi VII. t.-czikkhez kiadott utasítás 188. §-a értelmében ezen város területén az összes kutyákra nézve a zár 40 napi tartamra ezennel elrendeltetik, azon rendelettel, hogy 40 napig megköltve tartandók, vagy pedig harapás ellen biztos szájkosárral ellátva, porázon vezettesék; s hogy minden a marást lehetetlenné tevő szájkosár nélkül az utcán szabadon járó kutya a gypmester által lefogatassék és azonnal elpusztíttassék.

Továbbá az 1879-ik évi XL. törv.-cz. 102. §-ra utalva mindenki, egyúttal felhívatik, olyan kutyák vagy más házi állatokat illetőleg, melyeken a veszettség jelei vagyis csak olyan jegyek észrevehetők, melyek a veszettségre következtetnek ezen

Szám. 7185.—1889.

## H i r d e t m é n y.

A nagyméltósági m. kir. kereskedelemügyi minisztérium az 1889. évi június hó 17-én kelt ad. 20023. számú intézkedéssel a kis-küüllámegyei: Radnoth-Dicső-Szent-Márton-Medgyesi hadászati fontosságú vármegyei ut 19—13. klm. között áthelyezett új szakaszára szükséges 772. Maros folyóbeli kavicsshalom szállítását és 4 faáteresz felépítését 6055 frt 57 kr, illetve 1265 frt 87 kr, összesen tehát 7311 frt 44 kr összeg erejéig engedélyezte.

A fennemlített szállítás és munkálatok fogantatásának biztosítása céljából 1889. évi augusztus hó 6-ik napján d. e. 10 órájára a vármegye alispánja által a megyeház nagy termében zárt ajánlati versenytárgyalás fog tartatni.

A versenyezni óhajtok felhívtnak ennél fogva, hogy a fennebbi szállítás és munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó az engedélyezett költségeknek megfelelő 5%- és pedig a kavicsszállításra 300 frt s a mütárgyakra 62 frt, illetve az egész vállalatra nézve 362 frtnyi bantpénzzel ellátott zárt ajánlataikat a kitűzött nap d. e. 9<sup>1</sup>/<sub>2</sub> óráig a vármegye alispánjához annyiival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A kavicsszállítás és a mütárgyak elvállalására külön-külön és együttesen is lehet pályázni, ez azonban az ajánlatokban a kavicsszállításért igénylendő egy-ségárnak és a mütárgyak költségeiből teendő árleengedésnek, valamint a megfelelő vállalati összegnek kitétele mellett világosan kitüntetendő.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki műveletek általános feltételek s részletes határozatok a magy. kir. államépítészeti kirendeltségnél a rendes hivatalos órákban naponkint megtekinthetők.

Dicső Szent-Márton, 1889. évi július hó 17-én.

(305) 2—3)

Gáll Domokos, alispán.

## Bor-árulás nagyban és kicsinyben

100 literen felüli mennyiségben.

|                            |            |
|----------------------------|------------|
| Vizhez való jó asztali bor | 12—14 frt. |
| Medgyesi ó-bor             | 22 "       |
| 1882-beli fehér bor        | 26 "       |
| Villányi vörös bor         | 34 "       |
| 1885-beli finam muskotály  | 45 "       |

Literes üvegekben is felüli borok a legjutányosabb árért árultatnak.

Papp Ferencznél,

Nagy-utca 504. ház szám.

(308) 1—\*

hiva talnál haladékiánul különbeni bün-tetés mellett jelentést tegyen.

Brassó, 1889. július 19-én.

(304) 3—3

A városkapitányság.

Szám 2561.—1889. tllkvi.

## Arverési hirdetményi kivonat.

A fogarasi kir. járásbírósg mint te-lekkönyvi hatóság közhirre teszi, hogy *Furnica fogarasi takarékpénztár részvény-társaság* végrehajtatónak *Gregorius Frigyes és neje Gosz Mari* végrehajtást szenvedő elleni 500 frt tökekövetelés és járulékal iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék (a fogarasi kir. járásbírósg) területén lévő Fogaras határan fekvő, a fogarasi 1435. szám tjkben A + 611. és 612. hr.-sz. ingetlanokra 640 frtban a 613. és 614. hrsz. ingatlanokra 98 frtban az árverést ezennel megállapított ki-kialtási árban elrendelte és hogy a ten-neb meglőlt ingatlanok az 1889. évi augusztus hó 17-ik napján délelőtti 9 óra-kor alolirt hivatalos helyiségében megtar-tandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron aló eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át — vagyis 73 forint 8 krajczárt — készpénzben vagy az 1881. évi 60 t. cz. 42. §-ben jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt értékpapirban a kiküldött kezé-hez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §. értelmében a bantpénznek a bíró-ságnál előleges elhelyezéséről kiállított szá-bálszerű elismervényt átszolgáltatni.

Fogarás, 1889. április hó 18.

A kir. járásbírósg telekkönyvi hatósága:

Nagy Lázár,  
kir. aljársbíró.

(300) 1—1

## Jelentés!

A tisztelt hus-fogyasztó közön-séggel tudatom, hogy Brassóban-színház-utca 315. ház szám alatt árultatok mindennap friss, jó mar-hahust 36 kr kilóját. Pontos és szí-ves kiszolgálásért minden jóállást magamra vállalom.

Pártfogásért esdve tisztelettel maradok

Szikszay J.  
mészáros.

(295) 3—3

## TUTSEK E. temetkezési intézete

Brassó, Nagy-utca 481. sz. alatt, a Tehénpiacz sarkán.

Alapított 1879-ben.

Ajánlja a jelen kívánalmaknak megfelelő, dúsan felszerelt raktárát mindennemű **temetkezési cikkekből**, a legolcsóbb féléktől a legfinomabb, izléses kiállításukig, — nagyon jutányos árak mellett. **Művirág-koszorúk és koszoru-szalagokból** nagy kiválasztás. — Bizományi gyári raktár az első bécsi, légmentes szilárd készülékü

## é r e z k o p o r s ó k b ó l.

Saját asztalosműhelyében készített minden fajta **fakoporsókat** nagyon csinosan és szilárdul készítve, melyeket olcsó árakban árusít.

Saját halotti **diszkosci** a szükséges halottvivőkkel.

Továbbá átvállal teljes kiállításokat is olyformán, hogy az illető gyászolóknak épen semminemű utánjárásuk nem leszen, és ilyeneket az illető vallásfelekezet rendje és szokása szerint olcsó árban intéz el.

Végül pedig bátor vagyok a nagyérdemű közönség becses figyelmébe ajánlani hatóságilag engedélyezett

## közvetítő és cselédszerző intézetemet,

előre is biztosítván a n. érd. közönséget szolid és egyenes eljá-rásom felől.

Becsés pártfogásért esd kiváló tisztelettel

(32) 12—24

TUTSEK E.

Legkedveltebb savanyuviz.

## „Répáti“ ásványviz mint legszénsavdusabb és legtisztább égvényes savanyuviz

eltekirtve rendkívüli gyógyerejétől, melynél fogva kitűnő si-kerrel használtatik emésztési bajok, étvágytalanság, vesebajok, idegesség, vérszegénység, hólyagbajok és gyengélkedés ellen, tartós és kellemes ize folytán mint asztali és üdítő ital is a leghirnevesebb ásványvizeket jóval felülmulja.

Szaktekintélyek véleménye szerint, szerencsés vegyi összetétele és rendkívül dús szénsavas — főleg kétszer szén-savas nátrium — tartalma folytán a „répáti“ savanyuviznek nemcsak hazánk valamennyi, de jóval gazdagabb vegytartal-mainál fogva, a leghiresebb hasonnemű külföldi ásványvizek is alá vannak rendelve.

Kapható minden nagyobb fűszerkereskedésben, gyógy-szertárakban és vendéglőkben, nagyobb vételnél

a főraktárban

**Giesel G. Brassó.**

Színház-utca 321.

(175) 7—24

Legkellemesebb borviz

## „ALBINA“

takarék- és hitelintézet brassói fióktelepe átvesz bizományképen fizetéseket és inkassot

a bel- s külföldekre,

(231 a) 4—\*

vásárol, elad- — s hitelez azokra — é r e z -pénzeket, értékpapirokat és szelvényeket, eszközöl vagy közvetít cheque-ket, utalványzásokat stb.

és különösen **ajánlkozik mindennemű üz-leti transactionok keresztülvitelére Romániában.**

Bővebbet az intézet irodájában:

**Brassóban, főtér 90. szám a., naponkint d. e. 8-tól d. u. 2 óráig.**